

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

4ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

[12 και 13 Μαΐου 2017]

Το λογοτεχνικό καλειδοσκόπιο του παρόντος

Ένα διήμερο φεστιβάλ που διοργανώνεται στο πλαίσιο της Διεθνούς Έκθεσης Βιβλίου Θεσσαλονίκης και φέρνει σε επαφή το κοινό με τη δυναμική νέα γενιά των Ελλήνων συγγραφέων. Οι ποικίλες εκφάνσεις του ποιητικού, η μεγάλη φόρμα, το διήγημα και οι υβριδικές μορφές παρουσιάζονται και αναδεικνύονται μέσα από σειρά συζητήσεων, συνεντεύξεων και αναγνώσεων με τους ίδιους τους δημιουργούς και άλλους ανθρώπους του λόγου.

Ο ποιητικός στοχασμός και οι αφηγηματικοί λαβύρινθοι, οι δυναμικές τής κατασκευής και τα όριά της, το πολιτικό και το ηθικό, η αλήθεια και η ψευδαίσθηση, η ενηλικίωση και οι δυσκολες παραδοχές της, ο ρεαλισμός και το παράλογο, ξεδιπλώνονται σε μια σειρά πυκνών παρουσιάσεων, όπου είκοσι νέοι-ες πεζογράφοι και ποιητές-τριες διαβάζουν αποσπάσματα από τα βιβλία τους και μας μιλούν για το έργο τους, τη συγγραφική τους ταυτότητα και τη σχέση τους με τη γραφή. Παράλληλα, διοργανώνονται δύο ανοιχτές συζητήσεις, όπου οι συγγραφείς αλλά και το κοινό θα έχουν την ευκαιρία να συζητήσουν με θεωρητικούς και κριτικούς λογοτεχνίας για τις πολλαπλές όψεις του σύγχρονου λογοτεχνικού πεδίου και τη σημασία της λογοτεχνίας στη ζωή μας.

Η σύγχρονη λογοτεχνία, πεζογραφία και ποίηση, και οι διαφορετικές μορφές της ενσωματώνουν πλέον όλα τα ρεύματα, όλους τους νεωτερισμούς, τις πρωτοπορίες, τις καινοτομίες που έχουν υπάρξει.

Τι μπορεί να είναι καινούργιο σε μια εποχή που όλα έχουν ήδη δοκιμαστεί; Ποιο είναι το τίμημα αυτής της καλλιτεχνικής ελευθερίας; Τι καθιστά ένα έργο σύγχρονο και αντιπροσωπευτικό τού καιρού του; Τι ψάχνουμε ως αναγνώστες; Τι αναζητάμε ως συγγραφείς; Με ποιους τρόπους μπορεί η λογοτεχνία να ανταποκριθεί στην επείγουσα φύση του ιστορικού παρόντος, διατηρώντας την κριτική και αναστοχαστική της ελευθερία;

Η εξαιρετική ποικιλομορφία της νέας ελληνικής λογοτεχνίας, η τόλμη στη χρήση των μέσων αλλά και η ανταπόκριση στην ιστορική συγκυρία ανανεώνει την πίστη μας στη λειτουργία της τέχνης. Κάθε εποχή επαναλαμβάνεται με άλλους τρόπους ο ίδιος κύκλος των αναπάντητων ερωτημάτων, που δεν είναι παρά η ίδια η σχέση μας με τον κόσμο, την οποία η τέχνη δεν παύει να διερευνά και να διαπραγματεύεται, και έτσι να παραμένει ένα πεδίο ζωτικής σημασίας για τη ζωή μας.

Στο Φεστιβάλ Νέων Λογοτεχνών συμμετέχουν: η Γιούλη Αναστασοπούλου, η Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη, η Λένια Ζαφειροπούλου, ο Παναγιώτης Κεχαγιάς, η Πατρίτσια Κολαΐτη, ο Χρήστος Κολτσίδας, η Χάρης Κοντού, η Κωνσταντίνα Κορρυβάντη, ο Αλέκος Λούντζης, ο Κωστής Μαλούτας, η Αντριάνα Μίνου, η Ελένη Ντούξη, ο Ιορδάνης Παπαδόπουλος, ο Γιάννης Πλιάγκος, ο Θανάσης Σταμούλης, η Μαριαλένα Σπυροπούλου, ο Θωμάς Συμεωνίδης, ο Σωφρόνης Σωφρονίου, ο Κωνσταντίνος Τζήκας και η Νίκη Χαλκιαδάκη.

Το φεστιβάλ είναι μια διοργάνωση του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού. Τις εκδηλώσεις επιμελείται και συντονίζει η ποιήτρια Κατερίνα Ηλιοπούλου

Το Φεστιβάλ Νέων Λογοτεχνών ξεκίνησε το 2011 ως ανεξάρτητη πρωτοβουλία του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου και στη συνέχεια ενσωματώθηκε το 2015 στη δεύτερη εκδοχή του στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης. Φέτος η ΔΕΒΘ φιλοξενεί την 4η διοργάνωση.

Γιούλη Αναστασοπούλου

Η Γιούλη Αναστασοπούλου (1977) έχει εκδώσει τη νουβέλα *Ψυχή στην Κούλουρη* (Αλεξάνδρεια, 2010), διηγήματα στη συλλογική έκδοση της Λέσχης Δημιουργικής Γραφή «Γομολάστιχα» *Γράψε-σβήσε, μου πήδηξες την ιδέα* (Φαρφουλάς, 2011) και τη συλλογή διηγημάτων *Τι θα γίνει με τα βατόμουρα;* (Θράκα, 2016). Το διήγημά της «Barney's corner» απέσπασε το 1ο βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό Eyelands (2013).

Αυτός ο δρόμος καταλήγει πάντα στην προκουμαία. Η δική μου αρχή του δρόμου που σταματά στη θάλασσα ξεκινάει από του Μπάρνεϊ. Άλλων ανθρώπων μπορεί να ξεκινάει από το πλυντήριο-στεγνωτήριο του Χάλεϊ, ή από το μπαράκι του Σκαλ, αλλά δεν με νοιάζει. Εμένα ξεκινά από εδώ. Ο πιο μεγάλος δρόμος της πόλης αφυπνίζεται, ανάβει και σβήνει έξω από αυτήν την επιγραφή: Μπάρνεϊ κόρνερ.

Ο Μπάρνεϊ, ο εστίατορας, δεν δίνει ποτέ δεκάρα για έναν άνδρα που κοντοστέκεται, και δεν μπαίνει μέσα να πάρει έναν διπλό καφέ στο χέρι ή να κάτσει στις ροτόντες για ντόνατς και αυγά με μπέικον. Μπορείς να στέκεσαι δίπλα στο σταντ με τις εφημερίδες και τα φρέσκα νέα της πόλης όση ώρα θες, ακόμα και αν έχεις έναν προβολέα στο πίσω μέρος του κεφαλιού σου και φωτίζεσαι σαν τον Χριστό. Ο Μπάρνεϊ δεν θα σε προσέξει. Αντίθετα, ο Σκαλ και ο Χάλεϊ θα κολλήσουν τη μύτη τους στο κρύο διπλό τζάμι και, αφήνοντας το χνότο τους να φτιάχνει μηδενικά στο γυαλί, θα σε αναγκάσουν να περάσεις μέσα, έστω για να πεις ένα γεια. Εγώ όμως το μόνο που θέλω είναι να περπατάω. Να περπατάω στην πόλη, αλλά μερικές φορές αυτό δεν γίνεται.

(«Barney's corner»)

Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη

Η Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη (1979) έχει κυκλοφορήσει δύο ποιητικές συλλογές από τις εκδόσεις Πόλις (Λονδίνο-Ιστανμπούλ, 2009, *Αστικά ερείπια*, 2013). Η τρίτη (*Η επιστροφή των νεκρών*) θα κυκλοφορήσει σύντομα από τον προαναφερθέντα εκδοτικό οίκο. Έχει μεταφραστεί στα αγγλικά, στα τούρκικα και στα σλοβένικα από τις εκδόσεις Penguin, Artshop και Lambda, και ποιήματά της έχουν δημοσιευτεί στα *Poetry Review*, *The Ofi Press*, *3AM Magazine*, *Νέα Εστία*, *Ποιητική*, κ.ά.

*Ο φασισμός είναι μέσα μου, είναι μέσα σου.
Μέσα σε όλους είναι. Κι αν δεν το καταλάβεις
και νομίσεις πως λίγοι κάνουν μόνο τέτοια πράγματα,*

*πάει το παιχνίδι, το χάσες.
Ο άνθρωπος είναι ζώο ανήμερο
και θα σε φάει με την πρώτη ευκαιρία.*

(*Η επιστροφή των νεκρών*, υπό έκδοση, Πόλις)

Λένια Ζαφειροπούλου

Η Λένια Ζαφειροπούλου είναι λυρική τραγουδίστρια, ποιήτρια και μεταφράστρια. Έχει εκδώσει τα βιβλία ποίησης *Ratnoster Square* (Πόλις, 2012, Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα, περιοδικό *Αναγνώστης*) και *Σκληρό να σκοντάφτεις σε πέτρες* (Πατάκης, 2016). Έχει μεταφράσει τα βιβλία *Όταν ο νους σου βράζει κι η καρδιά* (ποιήματα των Γκαίτε και Χάινε, Πατάκης, 2013) *Σονέτα Σαίξπηρ* (Gutenberg, 2016), *Τσάρος Σαλτάν* (έμμετρο παραμύθι του Αλεξάντρ Πούσκιν (Πατάκης, 2017)). www.leniasafiropoulou.gr

*Τι βγάζετε το αρνί σας βόλτα κάθε μέρα;
Σφάζετε και ψήστε το να φάει και κάνας άλλος
Ύστερα όμως τα κόκαλα μαζέψτε
Σ' ένα μαντήλι και φυτέψτε τα
Κατά τους Γκριμ
Θε να φυτρώσει δέντρο*

(*Σκληρό να σκοντάφτεις σε πέτρες*, Πατάκης, 2016)

Παναγιώτης Κεχαγιάς

Ο Παναγιώτης Κεχαγιάς γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα. Το πρώτο του βιβλίο, *Τελευταία προειδοποίηση*, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Αντίποδες, 2016.

[...] Θα σου δείξω το κιβώτιο της συζύγου, της είχε υποσχεθεί λίγες μέρες πριν, αφού τον είχε αφήσει να τη φιλήσει, και τώρα είχε έρθει η ώρα να εκπληρώσει την υπόσχεσή του. Μα κανείς δεν μπορεί να πλησιάσει το υπόγειο που την έχουν, του είπε. Πάλι καλά λοιπόν που ξέρω έναν άλλο δρόμο, της απάντησε και τη φίλησε ξανά. Πέρασαν μέσα από το κελάρι, και στο πίσω μέρος του ο Χιου έσπρωξε κάτι κουτιά στην άκρη και αποκάλυψε μια χαμηλή πόρτα κάτω από μια πέτρινη αψίδα, σκαλισμένη με κόνδορες που κρατούσαν τα φτερά τους ανοιχτά. Το χέρι του πήγε στο στήθος της και η γλώσσα του σκόνταψε πάνω στον στραβό κυνόδοντα που κάποιες φορές έκανε το χαμόγελό της να μοιάζει διαβολικό, ενώ άλλες το μετέτρεπε σε ένα από τα προοίμια της ιερότητας των γυναικών. Ένας πιο τολμηρός αφηγητής θα περιέγραφε πως, εδώ και μήνες, στις νύχτες του Χιου εφορμούσαν σειρές ολόκληρες από πανομοιότυπες Νταϊάνες, που η μόνη τους διαφορά ήταν η ταχύτητα και ο τρόπος με τον οποίον η καθεμιά τους έβγαζε το φόρεμά της. Ο Χιου ήταν σίγουρος ότι, όταν τελικά θα της έβγαζε τα ρούχα, το σώμα της από κάτω θα ήταν καλυμμένο από ένα νέο είδος σκοταδιού, ενδημικού στην Αμερική, με γωνίες, ακμές και έδρες που με έναν άγνωστο τρόπο θα κατέστρεφαν το μέλλον του Χιου, και επίσης ότι η καταστροφή αυτή θα επικύρωνε για πάντα το πέρασμά του από τα βουνά και τις κοιλάδες της αμερικάνικης Ιστορίας. Κατέβηκαν στα σκαλιά στα βαθύτερα επίπεδα και μπήκαν στο δίκτυο των πέτρινων διαδρόμων που απλωνόταν κάτω από την έπαυλη του στρατηγού.

(«Ο κύριος Γκλας», *Τελευταία προειδοποίηση*, Αντίποδες, 2016)

Πατρίτσια Κολαΐτη

Η Πατρίτσια Κολαΐτη έχει εκδώσει τις ποιητικές συλλογές *Σελέστεια* (Νεφέλη, 2007, υποψήφια για το Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα, περιοδικό *Διαβάζω*), *Ο Λιθόπαις* (Νεφέλη, 2016) και *Η επιστροφή* (ΦΡΜΚ, 2017). Το πρώτο της βιβλίο φιλοσοφίας *The Limits of Expression; Language, Literature, Mind* είναι υπό έκδοση στον οίκο Cambridge University Press.

Ομιλητής Α: Εγώ νεκρή, θα είμαι ακόμα εγώ;
 Ομιλητής Β: Τι είν' αυτά που ρωτάς; Σταμάτα.
 Ομιλητής Α: Όχι απλώς, θέλω να πω. Ένας που πέθανε
 είναι ακόμα ο εαυτός του;

Προσωπογραφία τής Περσεφόνης ή Το Δίλημμα

Η κόρη αγαπά τη μητέρα αγαπά τη μητέρα τόσο που
 σχεδόν λατρεύει τη μητέρα η κόρη αγαπά τόσο τη μη-
 τέρα που μισεί τη μητέρα η κόρη τη μητέρα μισεί γιατί αγαπά τη μη-
 τέρα τόσο που η αγάπη για τη μητέρα δεν αφήνει την κόρη να
 αγαπήσει την κόρη δεν αφήνει να αναπνεύσει η αγάπη για τη μητέρα
 δεν αφήνει την κόρη να ζήσει.

(Ο Λιθόπαις, Νεφέλη, 2016)

Χρήστος Κολτσίδας

Ο Χρήστος Κολτσίδας (Καρδίτσα, 1991) έχει εκδώσει την ποιητική συλλογή *Ορεινά* (Μελάνι, 2015). Ποιήματά του και μικρά πεζά έχουν δημοσιευτεί στα περιοδικά *Ένεκεν*, *Πόρφυρας*, *Φάρμακο* και στο ηλεκτρονικό περιοδικό *ανθρώπινο*.

*Φυσάει άνεμος σήμερα
Σίγουρος άνεμος λυγίζει τα δέντρα
Το σπίτι μαύρο απ' το κρύο
σα να λυγίζει κι αυτό*

*Εμείς που το κατοικούμε
είμαστε άβουλα ακίνητα πλάσματα
Παίρνουμε πολύ στα σοβαρά τον εαυτό μας
και τον γερο-άνεμο.*

(«Ο καιρός στην επαρχία», *Ορεινά*, Μελάνι, 2015)

Χάρης Κοντού

Η Χάρης Κοντού (1988) έχει εκδώσει το βιβλίο ποίησης *Οι κερασιές το χειμώνα είναι μια κόκκινη επανάσταση* (Γαβριηλίδης, 2012). Η διδακτορική της διατριβή *Ο μύθος της Περσεφόνης ως αναπαράσταση του ενστίκτου του θανάτου* πρόκειται να εκδοθεί σύντομα στη Μεγάλη Βρετανία. Το επόμενο ποιητικό βιβλίο της βρίσκεται υπό έκδοση.

Κυματοφιλία

Ήμουν ένας σαστισμένος γλάρος και τίποτε άλλο. Οδηγήθηκα στο κρατητήριο των αισθήσεων. Το κύμα που ερωτεύτηκα μου κούφαινε τ' αυτιά. Έχει μια πρωτόγονη εφηβική ματαιοδοξία. Με γέμιζε θάλασσα κι αισθήσεις. Είναι τόσο όμορφος όταν θυμώνει. Οι αφροί πεταρίζουν στα βλέφαρα. Καίγονται τα μάτια μου από τυφλό, αγνό, πελαγίσιο έρωτα. Και τι δε θα 'διναν ανεμοδέρονα στα υγρά του δάχτυλα. Να τον βλέπω να ξεβράζει το λυγμό πάνω στο στήθος μου. Να σέρνεται με δυο πόδια μααραμένα πάνω στα βότσαλα. Κι αυτές οι αγράμματα, στρογγυλές μάζες να τον κοιτάζουν με τα βαθουλωτά τους μάτια, να κρέμονται απ' τα σκασμένα χείλη, αχόρ-

ταγα να τους ποτίσει λίγη γνώση από αφρό κι αλάτι. Να τον ακούω να τους ψιθυρίζει μελωδικά τις σκέψεις του, να μουσκεύει την αδράνεια. Τα πιο έξυπνα να τα τραβάει στη δίνη του. Τα πιο κουτά να χάνονται μες στην ατέλεια της στεριάς. Να μου γράφει ποίηση με ομοιοκαταληξία. Να κράζουν οι ψαλιδοχέρηδες γλάροι από ζήλια. Να χορεύω κι ο ρυθμός του να πάλλεται. Να ξεχνάω το γένος μου. Να ζω για τη στεριά που θα τον φέρει στα πόδια μου.

Με χτύπησαν πολύ στο κρατητήριο. Η κυματοφιλία τιμωρείται στις μέρες μας. Όπως και η ιδεοφυγή. Σκούπισα το ματωμένο μου ράμφος. Ετοιμαζόμουν για την οριστική, ανεξάντλητη πτώση. Όταν σμίγει το νερό με το ύψος. Το ποινικό μου μητρώο είναι από καθαρό γυαλόχαρτο. Κρεμάστηκε η νιότη μου απ' το ταβάνι του κελιού. Ήταν τόσο ανώφελος ο έρωτας μ' ένα κύμα.

(Οι κερασιές το χειμώνα είναι μια κόκκινη επανάσταση, Γαβριηλίδης, 2012)

Κωνσταντίνα Κορρυβάντη

Η Κωνσταντίνα Κορρυβάντη (Αθήνα, 1989) έχει εκδώσει την ποιητική συλλογή *Μυθογονία* (Μανδραγόρας, 2016), η οποία απέσπασε το Βραβείο «Μαρία Πολυδούρη» για πρωτοεμφανιζόμενο ποιητή. Τον Δεκέμβριο του 2016, για το ίδιο έργο, τιμήθηκε με το Βραβείο «Γ. Αθάνας» της Ακαδημίας Αθηνών. Ζει στην Αγγλία και εργάζεται στο Πανεπιστήμιο του Έσεξ.

Καλλιστώ

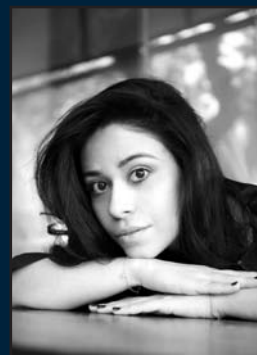
*Οι γυναίκες που κοιτάζουν τ' άστρα
γίνονται στο τέλος αστερισμοί.*

*Πολύ πολύ μακριά από εκείνον
που πραγματικά τις αγάπησε.*

*Εκείνον που τώρα περιμένει
την πτώση τους*

για να ξαναφτιάξει τη ζωή του.

(Μυθογονία, Μανδραγόρας, 2015)

Αλέκος Λούντζης

Ο Αλέκος Λούντζης (1978) ήταν ιδρυτικό μέλος του περιοδικού *Λεύγα*. Έχει εκδώσει το βιβλίο ποίησης *Προπαγάνδα* (Γαβριηλίδης, 2015), για το οποίο τιμήθηκε με το Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου ποιητή, από το περιοδικό *Αναγνώστης*.

Τα πράγματα από μονα τους

Θα έρθει καιρός που τα πράγματα θα τελειώνουν
που όλα θα 'ναι διαυγή, συνειδητά και μετρημένα
που μόνη σημασία θα είναι το αποτέλεσμα
η συμμετοχή θα αρκεί μόνο στους μακαρίτες
Θα 'ρθει καιρός να εκτιμήσεις τις αρετές του
του εθισμού που αν μη τι άλλο
σε κρατούσε ολιγαρχή

Σήμερα, πέντε και δεκατρία προ μεσημβρίας
ένα μόνο πράγμα είναι σίγουρο
Καμία ημέρα πιο πλήρης απ' την απολύτως άδεια

καμία διάρκεια πιο μακρά από εκείνη που τίποτα δεν μετρά
που στέκει απέραντη μπροστά
σαν τίποτα να μην υπάρχει πίσω

Σήμερα, πέντε και δεκαεπτά
προ μεσημβρίας
τα πράγματα, ακόμα, δεν υπάρχουν από μόνα τους

(*Προπαγάνδα*, Γαβριηλίδης, 2015)

Κωστής Μαλούτας

Ο Κωστής Μαλούτας (Αθήνα, 1984) σπούδασε ηχοληψία και καλές τέχνες. Τον Ιούνιο του 2015 εκδόθηκε το πρώτο του βιβλίο από τις εκδόσεις Εκάτη, *Μια φορά (και ίσως κι άλλη μία)*. Κείμενα, διηγήματα και διάφορα άλλα υπάρχουν στο meteoslogos.blogspot.com.

Το πουλόβερ κείται ριγέ και άψυχο πάνω στο κρεβάτι, ανοιγμένο σε μια ασπόνδυλη αγκαλιά, με τα δυο απάλαμα χεράκια του απλωμένα, και μαγνητίζει με έναν παράξενο τρόπο τον Ξερακιανό, ο οποίος μένει να το κοιτάζει για ώρα, μέχρι που αποφασίζει να το φορέσει, και με μια περίτεχνη αναδιαρρύθμιση του φωτισμού καταφέρνει να δει την αντανά- κλασή του στο τζάμι της μπαλκονόπορτας του δωματίου του (τελίτσα 21). Αφού χώθηκε μέσα του και αξιολόγησε την ποιότητα του ειδώλου, μια παρόρμηση τον ώθησε να ψάξει για δύο όμοια στυλό – τελικά βρήκε δύο παρομοίου μεγέθους αλλά με διαφορετικού πάχους μύτες – έστρεψε το φωτιστικό προς το γραφείο του, πήρε μια λευκή κόλλα χαρτί, ένα στυλό για κάθε χεράκι, και άρχισε να φτιάχνει τυχαία σχήματα στο χαρτί, τα οποία, με απρόσμενη φυσικότητα, αποτυπώνονταν κατοπτρικά, ίσως με αποκλίσεις, αλλά συμμετρικά και ταυτόχρονα. Το αποτέλεσμα έμοιαζε με πολλά πράγματα, από αλογάκι της Παναγίας, μέχρι κρανίο κριαριού, μέχρι κρεμασμένο καβούρι, εκείνος όμως δεν κατάφερε να δει την αισθητική σημασία του σχεδίου του, γιατί δεν την κοιτούσε, γιατί δεν μπορούσε να σταματήσει να σκέφτεται ότι αυτά τα συμμετρικά σημάδια, που ήταν δύο διακριτές ενότητες, είχαν συμβεί στον ίδιο χρόνο. Δε θεωρούσε ότι μπορεί να ήταν ο πρώτος, αλλά, όπως και να είχαν τα πράγματα, αν η στερεοσκοπία είναι το να βλέπεις τον κόσμο με δύο μάτια, και η στερεοφωνία το να ακούς δύο πηγές που αναπαράγουν ποσοστά ενός κοινού ηχητικού συνόλου, εκείνος είχε μόλις εξασκήσει τη στερεογραφία.

[*Μια φορά (και ίσως κι άλλη μία)*, Εκάτη, 2015]

Αντριάνα Μίνου

Η Αντριάνα Μίνου είναι μουσικός και συγγραφέας, και ζει στο Λονδίνο από το 2004. Έχει εκδώσει τα βιβλία *Παιδικά νουάρ* (Παράξενες Μέρες) και *Ονειρωρυχείο* (Παράξενες Μέρες και Verbivoracious Press, UK, υπό έκδοση). Κείμενά της έχουν δημοσιευτεί σε ανθολογίες και περιοδικά, *roetix*, *Εντευκτήριο*, *chimeres*, *rattle journal*, *paper nautilus*, και έχουν παρουσιαστεί σε παραστάσεις, όπερες, άλμπουμ και συναυλίες σε όλον τον κόσμο.

www.andrianaminou.com

Σας μιλά η συγγραφέας.

Ναι, ο αφηγητής μου έχει δίκιο, είμαι ερωτευμένη. Είμαι ερωτευμένη μαζί σου, αναγνώστη. Αναγνώστη, αγαπημένη μου (μου επιτρέπεις να σε αποκαλώ έτσι; Αφού είμαι ερωτευμένη, πρέπει να κάνω ερωτήσεις, γιατί γι' αυτό υπάρχουν οι ερωτευμένοι, για να (ε)ρωτούν. Πρέπει να είμαι ερωτευμένη γιατί πρέπει να (ε)ρωτώ).

«Και γιατί μαζί μου;» Θα μπορούσες να ρωτήσεις κι εσύ. (Άραγε αυτό σημαίνει πως είσαι κι εσύ ερωτευμένος; Άραγε γι' αυτό (ε)ρωτάς;)

Γιατί είσαι η τέλεια έλλειψη. Και τι άλλο θα μπορούσα να ερωτητώ πιο παράφορα;

Γιατί είσαι απών. Ζω σ' αυτή τη χάρτινη έρημο με τη μυρωδιά καψαλισμένου ήλιου και τον αέρα που κτρινίζει από ανία κρατώ στο χέρι μου ένα κουτάλι μόνο η τιμωρία μου είναι να το γεμίζω κάθε μέρα με άμμο και να μετρώ έναν έναν τους κόκκους μέχρι να έρθεις. Και δεν έρχεσαι.

Γιατί δε θα μ' αγγίξεις ποτέ. Όταν θα έχεις αλλάξει όλα σου τα δέρματα όταν θ' αρχίσει κι εσένα το στρώμα σου να σ' ενοχλεί κι όταν θα 'χεις στριφογυρίσει πια στον ύπνο σου με όλους τους πιθανούς τρόπους σ' όλα τα πιθανά σχήματα, τότε μόνο θα μπορούν τα χέρια σου να μ' αγγίξουν, μα δε θ' αφήσουν αποτυπώματα αγαπητέ θα είναι χέρια δήμιου που με σπουδή μετράει τις θηλιές του έρωτα.

Ναι, ο αφηγητής μου έχει δίκιο. Είναι ο αφηγητής μου. Με αφηγείται.

(«Ένα μήλο την ημέρα τη Χιονάτη κάνει πέρα», *Παιδικά νουάρ*, Παράξενες Μέρες)

Ελένη Ντούξη

Η Ελένη Ντούξη γεννήθηκε το 1979 στους Αγίους Σαράντα της Αλβανίας και ζει στην Αθήνα από το 1993. Σπούδασε Θεολογία στο ΕΚΠΑ και κλασική κιθάρα. Ποιήματά της έχουν δημοσιευθεί σε έντυπα και ηλεκτρονικά περιοδικά. Το *Μείον Δεκάξι* (Μελάνι, 2106) είναι η πρώτη της ποιητική συλλογή.

Κύκλος

Θα μείνω με το δέντρο
στον πεζόδρομο.

Θα απλώσω τα χέρια στα εφηβικά κλαδιά
και τυλιγμένη
γύρω από το δέρμα του
θα επεκταθώ στο χώμα.

Θα μείνω ένα δέντρο
στον πεζόδρομο.

Άνθη θα βγουν από τα νύχια μου
πάνω στα τζάμια του χειμώνα.

Θα μείνω στον πεζόδρομο
ένα δέντρο.

Ας με ραντίσουν
οι αγαπημένοι μου βροχή
να μεγαλώσω ένα δέντρο
στον πεζόδρομο.

(*Μείον Δεκάξι*, Μελάνι, 2106)

Ιορδάνης Παπαδόπουλος

Ο Ιορδάνης Παπαδόπουλος (1976) έχει παρουσιάσει πρόσφατα δουλειά του στα παρακάτω: *A book of small things* (2016, επιμ. Παναγιώτης Μιχαήλ), *Futures: Poetry of the Greek crisis* (2015, ανθολ. Θεωρής Χιώτης). Το βιβλίο του *Illus at home* ήταν στη βραχεία λίστα του *Atlas Review 2016 chapbook series*. Το *Μπρα ντε φερ* (Λάλον Ύδωρ, 2015) είναι το δεύτερο βιβλίο του ποίησης (3ο Βραβείο Ποίησης, περιοδικό *Αναγνώστης*). Είναι μέλος της ομάδας περφόρμανς «KangarooCourt».

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΔΟΚΙΜΙΟ ΘΡΑΥΣΗΣ, ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ, ΜΕ ΤΙΤΛΟ: «ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ -S-S- ΔΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΤΡΙΧΑΣ»

Η παρουσίαση προϋποθέτει παρουσία (στην προκειμένη περίπτωση, έργου, δημιουργού, αποδέκτη και μηχανισμού καταστροφής). Εννοώ μάρτυρες-καταναλωτές 2ας τάξεως. Επιβεβαίωση της ύλης. Εννοώ παρακολουθώ τη λεία μου να με κατασπαράζει, αλλιώς θεωρώ απίθανο να με διαβάσουν τα γραμμένα. Η παρουσίαση συνεπάγεται καταστροφή δεσμών.

Μια ρήξη που υποχρεώνει ένα σύστημα (από ένα βιβλίο ως μια τρίχα) ν' απο(ικο)δομηθεί, ενώ θα όφειλε απλώς και απαλά να εκπέσει, δηλαδή να ξεχαστεί. Εννοώ μια λύση. Ανάλωση και εξιλέωση ως γνήσια υποσύνολά της. Το μοίρασα το βάρος των πραγμάτων. Εννοώ και ξαλάφρωμα. (Εκ)Τόνωση φωνής με σκοπό να (επι)στραφούν τα πρόσωπα, πριν αποδειχθούν νόθες όλες οι χορδές. Καταστροφή του άσματος σαν αντίδωρο-πάρε-ό,τι-έχω-και-δεν-έχω (μηδενικού εκτοπίσματος) στο σωσίβιο μάννα εξ ουρανού (κάποιοι το ονομάζουν και αυτόλυση, μπαλάντζα άλλοι, επικράτηση του ισχυροτέρου οι υπόλοιποι).

(*Μπρα ντε φερ* – Ένας χειρισμός πρόγνωσης, Λάλον Ύδωρ, 2015)

Γιάννης Πλιάγκος

Ο Γιάννης Πλιάγκος (Αθήνα 1979) έχει γράψει θέατρο (*Η ζωή σε άλλους πλανήτες*, 2004, Β' Κρατικό Βραβείο Νέων Θεατρικών συγγραφέων του ΥΠΠΟ), διήγημα (*Δύο ευκαιρίες*, 2006, *Tales from the City, Stories from the Sea*, συλλογική έκδοση του Βρετανικού Συμβουλίου) και τα μυθιστορήματα *Ένα τρίτο αλήθεια και δύο τρίτα ψέματα* (Κέδρος 2013) και *Ο άσος στο μανίκι* [Κέδρος 2014, βραχεία λίστα βραβείων The Athens Prize for Literature του περιοδικού *(δε)κατα*, βραχεία λίστα Κρατικού Βραβείου Μυθιστορήματος, 2015].

Πήγα στην τράπεζα αλλά με πέρασαν από ιερά εξέταση. Όχι, δεν είχα καταθέσεις στην άκρη, όχι, δεν είχα περιουσιακά στοιχεία, μόνο την ψιλή κυριότητα σε ένα λιοστάσι δώδεκα στρέμματα στο χωριό του πατέρα, όχι δεν ήμουν ασφαλισμένος, επισήμως ανήκα στους μακροχρόνια άνεργους. Κοντολογίς, ήμουν για την τράπεζα ένα φάντασμα, κι ο υπάλληλος –ένας ξερακιανός με γυαλιά και κοστούμι– με κοίταζε από την κορφή μέχρι τα νύχια, λες κι ετοιμαζόμουν να τραβήξω καλάσνικοφ και να φωνάξω «ληστεία».

«Πέρσι, που ήταν αλλιώς τα πράγματα», είπε στο τέλος, για να με ξεπροβοδίσει, «με δύο εγγυητές μπορεί να εγκρίναμε ένα καταναλωτικό δάνειο μέχρι πέντε χιλιάρικά, τώρα δεν έχετε καμία ελπίδα».

Η παγωμένη παλάμη του τραπεζίτη λες κι ακουμπούσε στην πλάτη μου και μ' έσπρωχνε απαλά μέχρι την έξοδο σαν το φάντασμα που ήμουν. Όταν βρέθηκα ανάμεσα στις δύο πόρτες ασφαλείας, περιμένοντας την πίσω να κλείσει, ώστε να μπορέσω να ανοίξω την μπροστινή, πανικοβλήθηκα. Φυλακισμένος για λίγο στον μικρό θάλαμο που σχημάτιζαν αυτές οι γυάλινες συμπληγάδες της τράπεζας, ένιωσα τον αέρα να στερεύει κι άρχισα να πνίγομαι, σαν να συνειδητοποιούσα εκείνη ακριβώς τη στιγμή την κατάσταση μας.

(Ο άσος στο μανίκι, Κέδρος, 2014)

Θανάσης Σταμούλης

Ο Θανάσης Σταμούλης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Το πρώτο του μυθιστόρημα, *Η σκιά στο δέντρο*, έχει εκδοθεί από τις εκδόσεις Ποταμός (2016).

Ο Δυνάστης Με Τα Μαύρα ήταν έξυπνος. Γνώριζε πως τα ράφια ήταν άδεια και πως τα τρωκτικά θα τσάκιζαν τον άνθρωπο στο πεζοδρόμιο. Έτσι, τους κάρφωσε έναν τσακισμένο σταυρό στην πλάτη και τα άφησε ελεύθερα. Εκείνα ξεχύθηκαν στην πόλη ουρλιάζοντας. Έφαγαν δρόμους, γέφυρες, στο τέλος επιτέθηκαν στον άνθρωπο. Ό,τι σου ανήκε το κατακτούσαν με τα δόντια, με τους τσακισμένους σταυρούς που κρέμονταν από τα ούλα τους. Σου έτρωγαν τους αγκώνες και σκαρφάλωναν στα ρουθούνια και σε κατακτούσαν. Τα άκουγες να βαδίζουν στο στομάχι σου, στα έντερα, στο συκώτι. Τα άκουγες να σε καταβροχθίζουν από μέσα προς τα έξω και τα καλάμια σου λέπταιναν, τα γόνατα διπλώνονταν στη μέση. Όσο έτρωγαν τα σωθικά σου, τόσο εκείνα μεγάλωναν. Φούσκωναν σαν μπαλόνια, η κοιλιά σου πρηζόταν· το στομάχι δεν έβρισκε τίποτα να χωνέψει. Στο τέλος έπεφτες στο έδαφος με τα μάτια ανοιχτά και την κοιλιά να αγγίζει τα σύννεφα.

(*Η σκιά στο δέντρο*, Ποταμός, 2016)

Μαριαλένα Σπυροπούλου

Η Μαριαλένα Σπυροπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Εργάζεται ως ψυχολόγος στην ιδιωτική εκπαίδευση και ως ψυχαναλυτική ψυχοθεραπεύτρια. Αρθρογραφεί συστηματικά από το 2003, και τα τελευταία τρία χρόνια συνεργάζεται με την *Καθημερινή*. Γράφει ποιήματα και διηγήματα, μερικά εκ των οποίων έχουν δημοσιευτεί στη *Νέα Εστία*, στο *bookpress* και στην *Books' journal*. Η *Ρου* είναι η πρώτη νουβέλα της και κυκλοφόρησε από το Μεταίχμιο το 2016.

Κοίτα κάτω.

Στέκομαι ανάμεσα σε καφέ, άσπρες, κίτρινες, μαύρες τρίχες. Σκληρές, ανθεκτικές, ταλαιπωρημένες. Τρίχες.

Τι βλέπεις;

Το βασιλείό μου. Μια πάχνη από ανθρώπινα υπολείμματα – το πιο μικρό ίχνος ζωής. Και εγώ στη μέση βοσκός που μαζεύει τα πρόβατά του, σέρνω τη σκούπα προς τη στάνη μου – στο μισοσπασμένο φαράσι μου. Άλλες κολλάνε εκεί, τρίχα με τρίχα, άλλες πιάνονται στα χέρια, μαλλιά κουβάρια. Ηλεκτρίζονται, απομακρύνονται, κρύβονται κάτω από τις καρέκλες, τις πολυθρόνες, εισχωρούν στις πιο μικρές χαραμάδες που υπάρχει ζωή. Μάχη ολόκληρη, μια καθημερινή μάχη επιβίωσης. Η τρίχα είναι σιύφειο έργο. Ποτέ δεν τιθασεύεται εξ ολοκλήρου. Πάντα θα βρεθεί κάποια που ξεμάκρυνε, που το έσκασε, που τρύπωσε αλλού...

Κοίτα κάτω. Τι βλέπεις;

Δεν τη βλέπω πια... την ακούω.

(Ρου, Μεταίχμιο, 2016)

Θωμάς Συμεωνίδης

Ο Θωμάς Συμεωνίδης (Θεσσαλονίκη, 1977) έχει γράψει το μυθιστόρημα *Γίνε ο ήρωάς μου!* (Γαβριηλίδης, 2015), το δοκίμιο *Όλα είναι παρεξήγηση: Ο Theodor Adorno και το Τέλος του Παιχνιδιού του Samuel Beckett* (Αρμός, 2015) και έχει μεταφράσει την *Τελευταία* τριλογία και τους *Τρεις διαλόγους* του Σάμουελ Μπέκετ (Γαβριηλίδης, 2016). Το πρώτο θεατρικό έργο του, *Υπάρχει επίσης: Βασισμένο στη ζωή και στο έργο του Paul Celan* (Γαβριηλίδης, 2017), παρουσιάστηκε από την ομάδα «Σημείο Μηδέν» στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.

Έζησες ό,τι έζησες, αυτό είναι ένα φορτίο με το οποίο πρέπει να συνεχίσεις, ποτέ δεν είχες φανταστεί πως θα βρισκόσουν εδώ μια μέρα, και ωστόσο οι καταστροφές δεν τυχαίνουν όλες σ' εσένα, βιώνεις ελευθερίες που είχαν μεγάλο κόστος, πρέπει να μάθεις γι' αυτές, υπάρχει τρόπος, εσύ θα τον βρεις, δεν υπάρχει κάτι που να μπορεί να αποδειχτεί στα λόγια, αυτός ο κόσμος δεν είναι άσχημος, δεν είναι μια αηδία, δεν είναι ο παράδεισος, η ευτυχία υπάρχει, δεν υπάρχει παντού, η ευτυχία ίσως είναι σπάνια, αυτός ο κόσμος ίσως.

(Γίνε ο ήρωάς μου!, Γαβριηλίδης, 2015)

Σωφρόνης Σωφρονίου

Ο Σωφρόνης Σωφρονίου γεννήθηκε στο Παλαιχώρι της Κύπρου. Έχει σπουδάσει ψυχολογία στην Κύπρο και νευροεπιστήμες στην Αμερική. Το πρώτο του μυθιστόρημα *Οι Πρωτόπλαστοι* (Το Ροδακίό, 2015) τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος Κύπρου και με το Βραβείο «Μένης Κουμανταρέας» για Πρωτοεμφανιζόμενο Πεζογράφο από την Εταιρεία Συγγραφέων.

Ζωγράφισα βαρέλια κρασιού και κανάτες, μια άρπα, δυο αυτιά, ζάρια, κάμποσες φλογέρες, τύμπανο και μαντολίνο. Γύρω τους έστησα ένα μεγάλο πανηγύρι θανάτου με πουλιά-αρχηγούς να καταπίνουν σάρκες –ζωγράφισα δόντια παρόμοια με εκείνα στον Κήπο, όμως εδώ τα έβαλα να κατασπαράζουν ανθρώπους–, χρωδίες ν' ακολουθούν τα προστάγματα βδελυρών πλασμάτων, εκστασιασμένα δαιμόνια να μαχαιρώνουν ανθρώπους, φλεγόμενες πολιτείες και μαύρα βουνά. Έναν αγαπημένο άνθρωπο που τον εντάξαμε στον Μεγάλο Κήπο, μέσα στο παχνή του σάκου της ζωής, να χαϊδεύει την κοιλιά μιας γυμνής κόπελας, τον ζωγράφισα και στην Κόλαση· αυτή τη φορά έβαλα να τον τριβελίζουν. Τον άφησα να μισοκρέμεται έξω από έναν μαυρισμένο σάκο, πάνω από την τρύπα του Άδη, και να περιμένει μια τελευταία πιρουριά στο σβέρκο. Δίπλα του έβαλα δυο άλλους αγαπημένους να γεμίζουν το λάκκο του Άδη με κόπρανα, ξερατά, αιμοσάλιο, προτού πέσουν κι αυτοί οι ίδιοι μέσα. Άφησα να φαίνεται η λαγνεία της σάρκας, χωρίς οποιονδήποτε ερωτισμό, και την έβαλα να τιμωρείται με κάθε τρόπο.

(*Οι Πρωτόπλαστοι*, Το Ροδακίό, 2015)

Κωνσταντίνος Τζήκας

Ο Κωνσταντίνος Τζήκας γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Έχει εργαστεί ως δημοσιογράφος (Reuters, Xinhua, Athens Voice) και μεταφραστής. Το 2014 παρουσιάστηκε στη Γαλλία και στην Ελλάδα το θεατρικό έργο του *Νεκρά φύλλα*. Έργα του έχουν συμπεριληφθεί σε ανθολογίες στη Βρετανία και στη Γαλλία. *Τα Κομμένα* (Νεφέλη, 2016) είναι το πρώτο του βιβλίο.

«Καλησπέρα».

«Καλησπέρα».

Η μία «καλησπέρα» είχε ακολουθήσει την άλλη με μηχανική ακρίβεια, σαν κιβώτια πιασμένα σε ταινία μεταφοράς.

«Θέλω να αγοράσω κάτι. Μου είπαν ότι έχετε τα πάντα. Αληθεύει ότι έχετε τα πάντα;».

«Φυσικά, κύριε».

«Ωραία. Θα ήθελα μια...».

«Θα θέλατε μήπως ένα αμάξι; Ένα γρήγορο, πολύ γρήγορο αμάξι; Βγαίνει και σε ωραία χρώματα, βγαίνει και σε κόκκινο. Είναι σαν μια μεγάλη, σκούρα κόκκινη κηλίδα από αίμα που τρέχει με φουλ ταχύτητα, πολύ γρήγορη κηλίδα, πολύ σκούρα, πολύ σκληρή, τη χάνει σχεδόν το μάτι σου. Σκληρή και πολύ γρήγορη και σκούρα και σχεδόν αόρατη, σαν συμπτωνωμένους θάνατος».

«Όχι, όχι, ακούστε. Δε θέλω αμάξι. Θέλω μια κουκκίδα. Θέλω μια μικρή, γυαλιστερή μαύρη κουκκίδα. Θέλω να τη μεγαλώνω και να την εκτρέφω και να τη φροντίζω και να την ταΐζω και να τη γυαλίζω. Μέχρι που μια μέρα να μεγαλώσει και να γίνει τεράστια και να με καταπιεί».

«Ωσπου να μην ξαναδείτε τον ήλιο;».

«Ωσπου να μην ξαναδώ τον ήλιο. Γιατί με τυφλώνει».

«Ωραία, κατάλαβα τι θέλετε».

«Μου είπαν ότι έχετε μικρές κουκκίδες προς εκτροπή. Ισχύει;»

«Φυσικά, κύριε».

(*Τα κομμένα*, Νεφέλη, 2016)

Νίκη Χαλκιαδάκη

Η Νίκη Χαλκιαδάκη (1980) έχει εκδώσει την ποιητική συλλογή *Ανάσκελη με πυρετό* (Μανδραγόρας, 2012), η οποία βραβεύτηκε με το Πρώτο Βραβείο Καλύτερης Ποιητικής Συλλογής Νέου Ποιητή από το Πανελλήνιο Συμπόσιο Πάτρας (2013) και ήταν υποψήφια για το Κρατικό Βραβείο Ποίησης (2014).

Θυμός

Αν ήξερες ότι ήμουν γυάλινη
 δεν θα με πετούσες στον τοίχο
 Θα περίμενες να μεγαλώσω
 Και αν ήξερα ότι θα πεθάνεις
 θα σου έπλενα τα πόδια κάθε μέρα
 Αλλά αν σου έπλενα τα πόδια κάθε μέρα
 δεν θα πέθαινες. Θα ήσουν στο διπλανό δωμάτιο
 Δεν φανταζόμουν ότι χωράς σε μια πλαστική λεκάνη
 Σε μια πράσινη πλαστική λεκάνη
 Δεν φανταζόσουν ότι θα πλύνω το κρανίο σου
 στο νεροχύτη με τη λαστιχένια βρύση χωρίς να κλάψω

Έχουν αγριέψει οι άνθρωποι, τα πουλιά, οι σερβιτόροι

Και εσύ σ' ένα μεταλλικό κουτί τι να μου κάνεις
 Και εγώ με δυο πόδια όρθια τι να σου κάνω και σένα

(*Ανάσκελη με πυρετό*, Μανδραγόρας, 2012)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Ε Κ Δ Η Λ Ω Σ Ε Ω Ν

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΜΑΪΟΥ • ΑΙΘΟΥΣΑ «ΒΑΒΕΛ»

17.00-19.00

Νέοι πεζογράφοι και ποιητές διαβάζουν αποσπάσματα από τα βιβλία τους και μας μιλούν για το έργο τους, τη συγγραφική τους ταυτότητα και τη σχέση τους με τη γραφή.

17.00-18.00

Μαριαλένα Σπυροπούλου, Νίκη Χαλκιαδάκη, Γιάννης Πλιάγκος, Πατρίτσια Κολαΐτη, Χάρις Κοντού

18.00-19.00

Λένια Ζαφειροπούλου, Θωμάς Συμεωνίδης, Χρήστος Κολτσιδάς, Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη, Θανάσης Σταμούλης

20.00-21.00

Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Η

«Ο τρόπος να κινδυνεύουμε, μια συζήτηση για τη σύγχρονη ποίηση»

ΟΜΙΛΗΤΡΙΕΣ: Γιάννα Μπούκοβα, ποιήτρια και κριτικός, Μαρία Τοπάλη, ποιήτρια και κριτικός. Συμμετέχουν οι καλεσμένοι συγγραφείς.

Σ Α Β Β Α Τ Ο 13 ΜΑΪΟΥ • ΑΙΘΟΥΣΑ «ΒΑΒΕΛ»

12.00-14.00

Νέοι πεζογράφοι και ποιητές διαβάζουν αποσπάσματα από τα βιβλία τους και μας μιλούν για το έργο τους, τη συγγραφική τους ταυτότητα και τη σχέση τους με τη γραφή.

12.00-13.00

Παναγιώτης Κεχαγιάς, Ιορδάνης Παπαδόπουλος, Ελένη Ντούξη, Σωφρόνη Σωφρονίου, Αντρίανα Μίνου

13.00-14.00

Κωνσταντίνος Τζήκας, Κωνσταντίνα Κορρυβάντη, Αλέκος Λούντζης, Γιούλη Αναστασοπούλου, Κωστής Μαλούτας

17.00-18.00

Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Η

«Το πολυσθενές κείμενο, μια συζήτηση για τη σύγχρονη πεζογραφία»

ΟΜΙΛΗΤΡΙΕΣ: Λαμπρινή Κουζέλη, κριτικός λογοτεχνίας, Σοφία Ιακωβίδου, επίκουρη καθηγήτρια νεοελληνικής λογοτεχνίας ΔΠΘ. Συμμετέχουν οι καλεσμένοι συγγραφείς.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
Σ.Σ. Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης